

alix minores, nobis notæ, & intestine. Quorum rursus quædam memorabiles, ut Sicilia, Sardina, Cynus, Creta, Eubœa, Cyprus, & Lesbos: quædam longè exiliores, tum Cyclades, tum Sporades, tum alix aliis nominibus nuncupatæ. Porro autem pelagus quod extra orbem nobis habitatum fufum est, & Atlanticum dicitur, & Oceanus: à quo ipsi circumluimur: qui in faucibus ipse angustis, quæ vergunt ad occidentem veluti via, patefacta, qua parte Herculis columnæ vocitatæ sunt: eliso fluxu irrumpens, mare interius efficit: fermè ut dicere eum possis in portum se recipere. Senfim deinde amplior infunditur: sinus interea ingentes complectens inter se contingentes: angustis etiam cernicibus in fauces sese comprimens, vicissimque lätius expatiens. Ac primum quidem insinuari dicitur dextroscus ab Herculis columnis intro nauigantibus, circa vitæque Syrtim: alteram earum magnam, parvam alteram vocant. At verò in alteram partem non iam itidè sinuosus inundans, efficit tria maria, Sardonium, Gallicum, & Hadriam. A quibus continuo Siculum sequitur porrectum in obliquum: quod & ipsum excipitur à Cretico. Cretico coniuncta sunt parte altera Ægyptium, Pamphylium, Syrium: altera Ægeum & Myrtoum. At pontus velut antedictis obiectis, atque ex aduersa protensus, multis partibus constat. Pars eius in intima penetrans, Mæotis appellatur. Quæ autem ad Hellepontum vergit, in fauces contracta est, quam propositidem vocant. Rursus ab ortu Solis in orbem terræ exundans Oceanus infert sese velut in medium procedens, Indico sinu Persicòque perfosso finitimum mare rubrum intercipiens. Ad alterum autem cornu simul atque oblonga ceruice angustaque penetrauit, rursus amplificans, Hyrcaniæ fines Caspiæque amplectitur. Mare verò quod super Hyrcaniam est, vastum illud obtinet locum, qui est super Mæotin paludem. Tum autem qua parte Scythas Celtasque complectitur, sensim astringit orbem terrarum adúsque sinum Gallicum, supradictasque columnas: extra quas Oceanus terram fluctibus suis oberrat. Quo ipso in mari insulæ duæ sitæ sunt quàm maximæ, quas Britannicas appellant, Albion & Ierna: iis etiam maiores, quas commemorauimus supra Celtas iacentes. Quæis tamen ipsis magnitudine, nec Taprobane cedit, nec ea cui Phebol nomen est. Illa super Indos posita, hæc ad terrarum orbem inflexo:

A αἱ δὲ εἰσὶν ἐλάττους· φανεραὶ δὲ ἡμῖν καὶ οὐ-
 τὸς οὐραῖ. καὶ τούτων, αἱ ὑψὲς ἀξιολόγηται, Σικελία, καὶ Σαρδόνια, καὶ Κύρνος, καὶ Κρήτη, καὶ Εὐβοία, καὶ Κύπρος, καὶ Λέσβος· αἱ δὲ ὑποθε-
 ἔστεραι ὄν, αἱ ὑψὲς Σποράδες· αἱ δὲ Κυκλάδες· αἱ δὲ ἄλλαις ὀνομάζονται. Πόλιος δὲ τὸ ὑψὲς ἔξω τῆς οἰκουμένης, Ἀτλαντικὸν καλεῖται καὶ ὀ Ωκεανὸς, περὶ ῥέου ἡμᾶς· ἐν ᾧ τῷ πορὸς δύ-
 σιν στενοπόρῳ ὄματι διανεφρῶς, καὶ τὰς ἡ-
 ἔρακλειοὺς λογιζόμενος σήλας, τὸν εἰσερω εἰς τὴν ἴσῳ δάλαττον, ὡς ἀπὸ εἰς λιμνὴν ποιεῖ· καὶ μικρὸν δὲ ὅπι πλατυμένῳ ἀναχέεται, μεγάλοις περὶ ἀμβάνων κόλποις ἀλλήλους σωμαφεῖς, πῆ ὑψὲς καὶ στενοπόρος ἀνχένας αἰεσομυθῶς πῆ δὲ πάλιν πλατυμένῳ πορῶ τῷ ὑψὲς οὐ λέγεται ἐγκοκλιπῶσαι ἐν δὲ εἰς εἰσπλέοντι τὰς Ἡερακλειοὺς σήλας, C διχῶς, εἰς τὰς κελομυθῶς οὐρτας, ὧν ἡ ὑψὲς, μεγάλοις τὴν ἴσῳ μικρὰν κελομυθῶν ὅπι δάπτει δὲ οὐχ ὁμοίως δροκοκλιπῶς, τὰ πάλιν πελάγη, τὴν Σαρδόνιον, καὶ τὸ Γαλατικὸν κελομυθῶν, καὶ Ἄδριαν. ἔξῃ δὲ τούτων, ἐγκάρσιον τὸ Σικελικόν· καὶ δὲ τὸ τῷ Κρητικόν· σωμαφεῖς δὲ αὐτῶν, τῆ ὑψὲς, τὸ Αἰγυπτίον τε, καὶ Παμφύλιον, καὶ Σύριον· τῆ δὲ τὸ Αἰγυθῶν τε καὶ Μυρτιῶν. ἀπὸ παρῆκε δὲ τοῖς D εἰρημυθῶς πολυμερές· τας ὧν ὀ Πόντος· οὐ, τὸ ὑψὲς μυχῆταιον, Μαυῶτις καλεῖται· τὸ δὲ ἔξω πορὸς τὸν Εἰλησσοντον, σωμασομυθῶς τῆ κελομυθῶν Πεσποντιδῶν. πορὸς γὰρ μὴν τῆς ἀναχέσει τῷ ἡλίῳ, πάλιν εἰσερῶν ὀ Ωκεανὸς, τὸν Ἰνδικὸν τε καὶ Πεσποντικὸν διανοίξας κόλπον, ἀναφαινει σωμαχῆ τὴν Ερυσπῶν δάλασαν διεληφῶς. ὅπι δάπτει δὲ κέρας E καὶ σείον τε καὶ ὅπι μὴν δὴ κων ἀνχένας, πάλιν ἀνυρμύεται, καὶ Ἰρκαίαν τε καὶ Κασσίαν ἀείζων· τὸ δὲ ὑψὲς ταύτων βασιλῶν ἔχει τὸ ὑψὲς καὶ Μαυῶτιν λιμνὴν τέπον. εἴτε κεσὶ ὀλίγον ὑψὲς τῶν Σικύδας καὶ Κελτικῶν, σφίγγη δὲ οἰκουμένη, πορὸς τὸν Γαλατικὸν κόλπον, καὶ τὰς ποσσειρημυθῶς Ἡερακλειοὺς σήλας, ὧν ἔξω περὶ ῥέει τὴν γλῶν ὀ Ωκεανὸς. ἐν τούτῳ F γὰρ μὴν, νῆσσοι μέγισται τε τυγχαίσιον οὐ-
 σαι δὴ, Βροταϊκῆ καὶ λογιζόμενος, Ἀλβιον καὶ Ἰέρην, καὶ ποσσειρημυθῶν μείζους, ὑψὲς τῶν Καλῶν κέλεται. τούτων δὲ ἐκ ἐλάττους, ἢ τε Ταπερβαίαν, πέραν Ἰνδῶν, λοξῆ πορὸς τὴν οἰκουμένην, καὶ ἡ Φεβὸλ κελομυθῶν, καὶ τὸν